

BORSSZEM JANKÓ

STATISZTIKA.

K-i K-ly.
G-ld B-a.

Az isten szerelmiért, kegyelmes ur! — nem látod, hogyan sorvadoz az édes
anya és édes gyermeke? Rugd pokolba azt a sok hizott kakukfít és tedd kebelére
édes gyermekét, különben elvesz mind a kettő!

Karácsonykor.

Jó kicsi Jézus megszületett,
Szeretnek az ünnepe van.
Béke ti földi lakók veletek;
Föl jámbor öröme vigan!
Gyuljon ki örömtűz a kis fenyűfákon,
És a szemekben is! Itt a karácsony!

Meghozza kinek-kinek a mire vágyék,
Láttatlan, az angyal, a jót.

Im neked is ma g y a r itt az ajándék:
Rádtör a germán, rácz, meg a tót.
Számodra karácsonyi meglepetésül
Orvul élő gyilkok vasa készül.

Ott hol a Kárpát szirtjei zordul
Órzik az ősi határt:
Följajdul a honfi, látva, hogy indul
Harcra silány ephiáltesi párt;
Panszláv lobogó im a szélbe kilebben,
Rajta a jelszó: »a ma g y a r ellen!«

S délen a dús, termő Duna-parton,
Vadrácztartva gyűlést,
Hirdeti bátran, daczczal az ajkon,
Nyilván a magyar-gyűlölést;
S hogy rejtse magyarra törő hadi népit:
Az érseki lakból várfalat épít.

Erdély buja földén hívza kövérre,
Ordít a hazugszivű szász.
Hangja a nagy-germán fülig érve,
Kiüt a ma g y a r elleni láz.
Hajsza előtt így vinnyog az ebhad,
S a kör közepén — ott áll a nemes vad.

De fenje fogát bár annyi silány gaz:
Ép a magyar szive még!
Ég honszerelemtől s hérosi láng az!
Kiben él: küzd s győz a derék.
*Magyar! A szeretet napján se feledd el:
Les rád a gonosz had láng-gyűlölettel!*

Antisemita távirat-váltás.

— Páris Budapest közt. —

Monsieur Panchioni (előbb Pinkelesz) francia antisemita Istóczi Győzőhöz.

Monsieur,

MOZGALMAT megindítottam. Áttértem és meg-alapítám a »L'Antijuiif« című antisemitikus hetilapot. A németek már ugy is tíz éve, hogy nem hódítottak semmit el Franciaországból, ideje tehát, hogy most eszméikkel újabb hódításokat tegyenek. Minden megvolna és jó volna már, de egy dolog hiánya rettenetesen érezhető: itt nincsenek zsidók. Quid tunc?

PANCHIONI.

Istóczi — Panchionihoz.

M!

Határozottan mondhatom önnek, hogy Párisban van egy zsidó. Sasváriak hívják, innen ment oda. Keresse föl s ha tagadná zsidó voltát, vizsgálja csak jól meg az orrát s ne higyen neki. Az ellen írjon. ISTÓCZI.

Panchioni — Istóczihoz.

Monsieur,

Sasvári ur megvan. Ellene föllépni nem lehet, mivel köztem és ön között, francia magyar fordítói minőségben, épen ő tartja fenn az összeköttetést. Küldjön zsidót, de gyorsan, különben vállalatunk élte fenyegetve. PANCHIONI.

Istóczi — Panchionihoz.

Zsidót nem küldhetek. A kik itt vannak, azokra magmnak van szükségem. Ők az én tőkém. Ki bontaná meg tőkéjét!? Lapomat is csak ők olvassák. ISTÓCZI.

Panchioni — Istóczihoz.

M!

Visszatértem. A »L'Antijuiifet« beszünttettem. Megyek haza Poroszországba. PINKELESZ.

Apró hírek.

+ **Gusztai szől.** Mégis különb vagyok a papámnál. Ha nálam is annyian nincsenek jelen, mint az ő előadásán: kiabszenciázom őket.

= **Matolay Elek ur,** a tűzoltóság új főnöke, tekintettel az új tűzoltási találmányra, nevét *Matafuegolayra* változtatta.

± **Tudjuk** már mért akarja a Petőfi szoborbizottság a költő monumentumát a szerb-templom elé tenni. Azért, mert *Petrovics* volt, mielőtt m. k. min. engedelem nélkül kimagyarította a nevét.

* **P. K. L.** ur hallomás szerint eléghetetlen dekorációkat rendelt meg Lehmannál.

> **Vizhordó János** kerépesi korcsmáros kijelenti, hogy ő már régen esmér egy »Mata Fuego«-t, melytől a legtüzesebb bor is elveszti tűzét.

✠ **Kotlik Zirzabella** a belügyminiszter azon rendelete ellen, hogy a nemzeti czimert kiki szabadon használhassa, az iránt folyamodott: hogy a belügyér neki nem is az egész nemzeti czimert, csak belőle két hal-mot adományozzon.

Megjelen karácsonyként egyszer.
Előfizetések ingyen fogadtnak el.
Hirdetések a három király által eszközöltetnek.

KARÁCSONY.

Olvásóinkat végig imádkozzuk.
Czikkék csak aranyos dióhéjba szorítva fogadtnak el.
Zsidóknak a lap keresztöltés nélkül küldetik meg.

— Karácsonyi díjjal kitüntetett ünnepi lap. —

Eddig még 1881.

Motto: „Boldog ünnepeket!”

Deczember 25 napos jubileumán.

Deczember 24.

Szent karácsony ünnepi hangulatan éri a világot. Bismarck hercege a híres hercegovinai gyufával a karácsonyfa viaszgyertyáit gyújtja meg. Gladstone mákos téstával eteti az irlandiakat, hogy annak mákonytartalma által elaltassa Rochefort Gambetának aranyos diót ad feltörni. Az olasz irredentisták a gyermek Jézusban meglik redentoréjokat. A pápa csak encyklikas magyoron boszankodik. Taaffe gróf »spanyol szél«-lel béleli meg karácsonyfáját.

Lobogó gyertya, recsej dió, hal-leluja! Béke az egekben, béketerés a földön!

Európai karácsonyfa.

— Tele akgatja Borsszem Jankó. —

Eugénia császárnőnek egy katulya bonbonaparte. Istóczynak egy fokhagymás piritós a la Jebusé. A bécsi rendőrségnek egy orr, mellel elmelet álarcosbálba. Gladstonnak egy arany doublon vagy Dublin borraló. Treitschke tanárnak Istóczy arcképe, de nyakig. A pápának egy kis XIV. Leócska pólyában. Dr. Torma Károlynak egy magyar Trója hült helye, melyen kereseti adó nélkül keresgélhessen. Nikita fejedelemnek egy fufangos muszka, aki Antivárinak minden dulcignát-bignát tudja. Komondoros urnak egy maradt-honi győzelem honmaradt katonákkal. Jókai Mórnak berlini kiadó helyett magyar kiadó.

Fővárosi karácsony.

A szegény nagygyermek fülruházása ordókkal és méltóságos czimekkel igen szépen foly, úgy hogy a tél mostoha-ságát már kevésbé érzik. Eddig hetven dídergő közt osztatott ki bélelt tanácsosi czim, meleg téli érdemrend és dupla talpu exczellentiáság. Az izraelita árvaházban az árvák közös édesatyjoknak, Istóczy Gedaljev urnak arcképével ajándékoz-

tattak meg, melylyel befűthetnek. Az elnök, tekintettel a nagy hidegre, meleg szavakkal intette az árvákat hálás érzelmekre. A fővárosi naptárak karácsonyfájára sok ócska adoma érkezett be, melyeknek adományozói éljenek. A próféta-utcai bölcsődében déli 12 órákor karácsonyi estét fognak ünnepelni mesterséges sötétségben, melyet a gáztársulat, tekintettel a jótékony célra, ingyen szolgáltat. A gyermek-kórházban a betegek karácsonyi khinin-ozsonnában fognak részesülni, és pedig dupl. adagban. A levesosztó intézetnek Ráth Mór száz példányt ajándékozott L e w e s »Goethe élete« című könyvéből, hogy azt is elosszák. A betűöntők dalköre éjfélkor ólomöntést fog rendezni ócska betűkkel, jobb jövőndő jövőndőlhetése végett. A tanács 47 krajczárt utalványozott, melyből a szegények házának áptoltjai közül 30-an fognak meleg cipővel felruháztatni, vagy ha ki nem futná, csak meleg cipővel. Egy névtelen jóltevő bizonyos meg nem nevezett helyen titokban tartott célra határozatlan mennyiségű pénzt deponált ismeretlen kezekhez; ily fokozott szerénység valóban dicséretet érdemel. Az állatvédőegylet a fővárosi lovakat karácsonynapján mákos patkókkal fogja megpatkolni.

Vidéki karácsony.

Diós-Győr községe elhatározta, hogy külvárost alapít, melyet Mákos-Győrnek fognak elnevezni.

A **Kárpát-egylet** Táttra-Füreden fogja karácsonyját megünnepelni, mint-hogy ott a karácsonyfa-erdők táján e multság olcsóbb mint Budapesten.

Vörösvárt, mint egész esztendőben, úgy karácsonykor is nagy Karácsonyi-ünnep lesz a koszorus szüzek gyermekei számára.

Nagy-Kanizsán a zsidó gabonakereskedők semita karácsonyt fognak tartani, fenyőfa helyett ugorkafával.

Fővárosi hírek.

Thaly Kálmán érdemes tudósnak a Rákóczy családfáját fogja kivilágítani karácsonyfa gyanánt.

Blaháné a népszínházban karácsony estéjén mokus dalai helyett mákos dalokat fog énekelni.

Az **egyetem** mint »alma mater« szegénysorsu egyetemi polgárok között decz. 24-én délben pogácsa almát fog kiosztani, benne lévén abban az ünnepi kalács és gyümölcs is. Ez alkalommal az egyetemi dalkör Almaviva szerepét fogja énekelni.

Az **országos képtár** Ipolyi Arnold püspöktől értékes karácsonyi ajándékot kapott, t. i. a híres Beughel vagy Breughel kitűnő művét, mely karácsonyi patkókból képzett csendéletet ábrázol.

A **nemzeti színház** karácsony estéjén a »Zárva van« című felvonástalan vígjátékot fogja előadni. Mákos Csiky e kitűnő műve alkalmasint nagy közönséget fog vonzani.

Noél francia nyelvitanár ajánlkozik francia leczkékre, melyekkel karácsony estéjét igen mulatságosan ki lehet tölteni.

Innapi Napoleon gépész hazánkba Londonban igen kitűnő mogyorólyukasztó gépet talált fel, melyet a lyukas mogyoró kedvelőinek mint igen czélszerű házi szerszámot ajánlunk.

Ildényi aranyozó, m. kir. udvari dió-aranyozó czimet nyert.

A **fővárosi falkavadászok** egyete karácsony estéjén nagy hajtóvadászatot rendez a Rákoson s erre a Kisfaludy-társaságot is meghitta azzal a kéréssel, hogy Szász Károly szavalja el Kisfaludy Károly »Karácsonyest«-jét: »Nosza hajdu jer vadászni« stb.

Törvénykezés.

A **legfőbb törvényszéknél** a rég felakasztott Patkó pörét szándékoznak reassumálni, hogy eldöntsék: vajjon e rabló mákos avagy diós volt-e?

A **börtön-egylet** indítványára karácsony után általános dióhéj-gyűjtés fog rendeztetni az egész országban a rabok számára, hogy így e szerencsétleneknek is jusson valami a szent ünnepből.

A **ferbli-tilalom** legbiztosabb ellen-szerűl Mokány Bertalan jeles szakférfi legujabban annak áthágását ajánlja. Hogy helyesen-e, azt a karácsony-éjjeli tapasztalatok fogják kideríteni.

KITÜNTETÉS.

Krivostyiánusok diszes deputációja járt mostanában a nagy Vérhasovaynál, hogy neki, amért őket „tisztesseges hadfelelőknek” írta ki az ujságjába, egy babéros disz vasvillával kedveskedjenek.

Az olah külügy nagyon zöld könyvéből.

*Gladstone urnak***London.**

Tisztelt kollega!

HALLOM, hogy önnek egyszer egy osztrák-magyar gölödény a torkán akadt. Mivel én most hasonló bajban vagyok, nagyon le volnék kötelezve, ha Excellentiád értesitene arról, mivel segített magán akkor?
BRATIANO.

*Bratiano urnak***Bukurest.**

Ön rosszul van értesülve.

Nem akadt sohasem gölödény a torkomon, hanem egy osztrák-magyar sajt fölszelésébe tört bele az ánglius bicskám.

A torkon akadt gombóc ellen legjobb orvoslás a köhögés vagy lenyelés. Tehát vagy ki tessék adni, vagy le tessék tolni.

Első esetben a gölödény kimegy, a másodikban lemegy.
GLADSTONE.

*Gladstone urnak***London.**

Ön félreért.

A gölödény köplegesség.

Ostobaságot műveltem. Mit szokott Excellentiád hasonló esetben cselekedni?
BRATIANO.

*Bratiano urnak***Bukurest.**

Nyakon ütöm magamat.

Ez rám nézve nem sértő és másokat kielégít.

GLADSTONE.

*Gladstone urnak***London.**

Nálam már késő.

Megelőzött Kálnoky. Hátha ütött.

BRATIANO.

Bratiano emlékkönyvébe.

— Vörösmarty. —

**Eljátszottad már henczegésidet,
Bratjankó, hamar játszottad el!**

SZELLEMI JELENET.

„Felsülést“ deklamál pöre Pulszky —
 S mögötte megjelen ime,
 A megdicsőült kanto-panto-
 Mimikus áldó szelleme.

S van ezt sugó
 Carlos Hugó:
 „Te benned, ó vén gyermekem,
 Nagy örömöm telik nekem!“

Felelős szerkesztő:

Fecske N. D.

Kiadó-tulajdonos:

Kormos Flammarion.

Nyomatik Spritzer és Feuer ki-
felé nyitló gyors-ajtóján.

SZÉNHÁZI LAPOK.

— Tűzrendőrségi szakközlöny. —

Budapest, tűzhő 24.

Jelige: „Fucs vagy vizes!”

Minden előfizető jutalmul estén-
ként egy-egy zártszéklet kap, a
181 megszűntetett közül.„Nyitl terünk” tökéletesen
tűzmentes

1881-iki szőkő év.

Tűzbátorsági javaslatok.

Következő tűzrendőri javaslatok-
kal szolgálunk az illetékes hatóság-
oknak:

1. Béleltessék ki minden színház
svéd gyufakatalyákkal; azokon nem
gyulad meg még a gyufa sem.

2. A színházakban használt gyu-
fát egyáltalán mind le kell fordíttatni
Győry Vilmossal svéd gyufára.

3. A lejtős földszinteket változ-
tassák át vízszintes földszintekké.

4. Minden bejárat fölé írják oda
hogy: »Kijárat.« Rövidlátók számára
pedig a föliatok mellé pápaszemet
tegyenek.

5. Minden ülőhely fölött külön-
külön zuhany függjön, úgy hogy tűz
esetén a fő-zuhanyester ujjának egy
lökésével valamennyi zuhanyt megin-
dithassa. Szerelmes duetteknek a tüzes-
kedő pár mögött mindig egy tűzoltó
álljon, rájuk szegzett fősckendővel.

6. Az ugynevezett »foyer«-kat
(magyarán: tűzhely) meg kell szűn-
tetni.

7. A fuvóhangszereket, melyek a
tüzet csak szítanak, a zenekarból ki
kell küszöböltni.

8. A színházi repertoire helyett
ezentul minden héten színházi reservoir
állapítandó meg.

9. Az előadások kezdete és vége
a gázóra szerint szabatik meg.

10. A színházak vízzel fűtessenek.

11. Színházi portás csak nőtlen
egyén lehessen, minthogy az ajtókon
semmiféle »portière« nem tűrhető.

Tűzrendőri dramaturgia.

Azok között, kiknek hivatása a tűz-
rendőrséget kezelni, első helyen minden
esetre a drámairók állanak. Eddig, fájdalom,
erről fogalmuk sem volt. A külföld
rosz példát adott, holmi »kaméliás hölgy«
féle darabokkal, holott a drót courtine szá-
zadában a közönség Dumas-tól »a drót
courtisane«-t várhatta volna. Csakugyan
a poéta nem próféta, különben Musset sem
irta volna egyik darabja címeiként, hogy:

»Az ajtó tárva vagy zárva legyen«, hanem
ezt: »Az ajtó tárva legyen«, mert
ezt parancsolja az új szabályzat. Pailleron
pedig »Le monde ou l'on s'ennuie« helyett
»Le monde ou l'on se noie« című darabot
írhatott volna, a víz alá helyezhető szin-
házak számára. A kik pedig az ugyneve-
zett »lever de rideau«-kat írták, csupa
egyfelvonásos könnyű darabcskákat nyuj-
tottak, a mi már ezután nem járja, mert a
»rideau«-vasból van és oly nehéz, hogy
egy fölönásban föl sem vonható, e czélra
tehát kemény erős darabok kellenek.

Hazai írónk sem voltak előbbre
látók. Hogy merhetné például ma bármely
szinígazgató előadatni »Dobó Katiczát«,
melynek nótái csupa K a t a-strófákból
állanak?

Hisz még legmodernebb vigjáték-
írónk sem tűzrendőri szempontból fogják
föl a föladatukat. Csikynél valamelyik
furfangos legény akárhánszor le pi-
pálja a butábbikat. Színházban, kérem
szépen, pipálni!!! Aztán meg, vala-
hánszor belefájdul a közönség oldala
a sok nevetésbe, oda se néz neki vajjon a
tűzrend szerint csakugyan befelé
nyilallik-e a közönség oldala?

Már sokkal czélszerűbb például a
Gogol »Revizor«-ja, melyet most minden
színházban minden este adnak elő előadás
előtt, mikor a színházat revideálják.

Ezek után indult volna Abonyi Lajos.
Nem »a betyár kendője« kell most, hanem
»a betyár fecsckendője.«

Híába, jó szeme volt szegény Csep-
reginek, mert »a vízőzőn«, már az aztán
egészen tűzkarmentes darab.

A kik pedig a drámabíráló bizottsá-
got hibáztatják, a miért Pulszky »felsülté-
jét el nem fogadta, azoknak fogalmuk
sincs a tűzrendőrségről. Színházban sem
fel-, sem meg nem szabad sülni sen-
kinek.

Politika.

A 48-asok álláspontja folyton hódít.
Ime most már a nemzeti színház helyei-
nek számát is 848-ra szállították le. Lát-
szik, hogy b. Podmaniczky régi ellenzéki.
Szerencse, hogy ez a népszínházban nem
förtémt, különben aligha huzná ki a folyó
Évvadot.

A képviselőház elhatározta, hogy a
mentelmi bizottság minden szin-
házi tűz alkalmával ki fog rukkolni, részt
veendő a mentési munkálatokban.

Balhírharang.

□ A philadelphiai színházban
tűz ütött ki s oly jól oltották el, hogy az e
czélra használt vízben 127 ember fult bele.

+ Pompéjiból távirják nekünk,
hogy az ottani amphitheatrum, mely az
ó-budaival össze nem tévesztendő, Kr. u.
79-ik évben a Vezuv kitörése folytán
égett porrá.

= Bécsben Stuver tűzijátéka ed-
dig még mindannyiszor leégett. Szó van
róla, hogy Stuwert nevezik ki az ottani
burg-színház igazgatójává.

Tűzrendőri hírek.

* A nemzeti színház macskáját rö-
g-tön v a m a c s k á v a l fogják helyette-
síteni. (Hát a kecskét?)

* »Spectralanalysis«, — ez a neve
egy új találmánynak, melyet Krause Vol-
demár ur csinált s mely által a tűz-inspek-
tor spectralanalyticus uton rögtön meg-
tudja: van e tűzveszély vagy sem?

* A gypaju-utczai színházban a gáz-
világító gázfélvilágító készülnek helyet-
tesíteni. (Már meg is történt régen.)

* A nemzeti színház könyvtára
ezentul Olajlámpelel Róbert könyv-
árus kiadásában fog megjelenni.

* Schlauch püspök ezentul, a tűz-
bátorság fokozása végett, minden este a
nemzeti színházba fog járni.

* Láng Fülöp énekművészt tegnap
a váci utcán egy tűzrendőr elfogta s be-
kísérte, mert nem volt drótkosárral
ellátva, a mely pedig most minden szin-
házi lánghoz való.

* A színészi kongresszus egyhangu-
lag tiltakozott a gáz s i m é t e r lecsa-
varása ellen.

* A népszínházi ballerínák ezentul
csak drótfüggőket fognak viselni, melyek
mindkét oldalról le lesznek bocsáthatók.

* A nemzeti színházban tegnap
nagy riadalom volt. Nagy Imre párbeszéd
közben véletlenül azt találta mondani,
hogy: »Elég!« — mire a fél közönség
felugrott s kirohant.

* Az edinburghi rendőrség megtit-
totta, hogy a színházba járók gyűrűket
viseljenek, mert az mind »Schottenring«
volna. (Kötve hisszük.)

Állandó játékkrend: Vizkereszt;
Egy pohár víz. Örökre leszorult;
a k: Tűz a zárdában; A felsült szerelme-
sek. Örökös rendező: Vizváry
Gyula.

Titán Laczi a koronában.

Lähherlikk!

Cseppfaludyék nem jelöltek ki. Dalaim tehát ismét elhangzottak e pusztában, mint a falra hányt borsó. Drámáim is e sivár porondot festik pirosra verejtékem csöppjeivel. Hatan voltak darabjaim mint a muzsák. S a Marsiások megnyúzták Apollót. Azt szeretnék, ha elbukó hőseim véréten is a kis ujjamból szopnám. A Parnasszust kard- és ágyucsapás nélkül szeretem megvinni s dagadó önérzettel nézem, amidőn lelkem szétrobbant bombáinak egy másik röpül a lába nyomába.

Lähherlikk! Még ebben a hidegben is lelek szunyogot, hogy elefántot kovácsoljanak belőle ellenem. Senki sem tudott pályázásom fölől; csak ő, kit hallgatásomnak legmélyebb rózsája alatt kentem föl hívommé. Tehát elestem a díjtól, el a nyári színházba; azaz; a r e u á b a. Keserti! Lucillus Lucillusnál fog koplalni.

Nyugodt vagyok. Már visszabúttam a bőrömbe. Páni boszúm lelohadt. De pörög az idő. Ama porondos arena homok óráján közeledik a nagy pillanat, midőn Pegazomat lomha lépésekre sarkantyuzva, végkép le fogok szállni róla. Ki fog kaviárt szórni a sertések elé? Ah, nincs macskája ez egér fajzatnak, hogy oly vigan tánczol a Vulkan fölött. De még elem járulnak ők czinczogna, fölvonva előttem a béke pipáját.

Az én bukásom oly fiasco d'estime, milyet az ókor olimja sem mutat föl. De hisz tudva van felőlök, hogy mint Gutenberg, ők sem találták föl a puskaport.

Hahhháh! Azt hiszitek, hogy Hómér alszik, mert nem ordít? A párka fonlát nem esszük ám oly forrón, mint a hogy guszalyából kieresztik. Irigységtekre ezen-tul hol csalo-, hol buzogányom fog felélni. Azt hittem egykor, boldog testvériségben fogunk élni mint Nektár

és Ambrosius, és hogy Hellász ege kéken fog ránk borulni. De im Jókai nyomán zuhadar keletkezik, s ha villámai nem esznek: tisztulni látom a magasra hágott nepotizmus higany oszlopát. Az én egem alatt az árnyékban is akkora a viharozzó hég, hogy árnyaszurásban pusztultátok el valamennyien!

Ó, hány-szor akartam már pályázatfáradtan elpályázni, hogy ne feküdjem tentatartóm előtt mint Diógenes. Már öngyilkosságra is gondoltam. Csak a minap szoritám kezembe a pisztolyt, számlálva magamban: »egy — kettő — három — segítség!« A fegyvert kihullajtották görcsösen kinyiló ujjaimból. Betege vagyok még most is! Oly szűken fekszem, hogy keserves az 1 órában a 60 percet lealudnom. Deczember végén virradni április 1-ére! Szörnyű!

Pauli! Pikkolo öne cukker, zeksz hauszbrót, lére fajfe — ik vill fajfen!

A „Kisfaludy-Társaságból.“

„Trisztán és Izolda.“

(Á. K.)

— Pad alatti veersekek. —

Vérökre francziát, nevökre németek,
S magyar rop-rimeik már szinte rémesek.
Francia németek? Vagy német magyarok?
Jó hogy a darabod oly gyorsan hadarod,
Szavaid farkát mind tövig le harapod,
Hogy amit megértünk: biz kevés marad ott.
Ily módon a hírnév, Kornél, nem gyarapod.

*

Valj, mért „Trisztán és Izolda“?

Erre, Kornél, szükség volt-e?

Német posse-gyártók csapnak

Igy reklámot a darabnak.

Az egyik: „Adam und Éva“

Más: „Herrmann und Dorothea“

*Czímmel csaltak a bődéba.

Hiszen ily fogásra, kincsem,

Te neked szükséged nincsen!

*

Látom, látom: elöregszem —

Mert fejenben ez öreg szem

Ily rimrovást még nem látott.

(Hiszen rája száját tátott,

S hatott minden fület át ott —)

Mint a minőt mult szeredán

Pengő ajkad eresztett rám.

Számra volt vagy 500. Kér, oly

Bőven ontani!

Sz. K.

ICLOPEDIA.

Balambér: harangdíj. — Ének: Ich, I, Je, Io, Ego. — Fúkar: Trombitáló zenekar. — Folyosó: Tenger. — Főttél: Meleg eledel. — Jóska: Leveli béka. — Papir: Csiky Gergely. — Papagály: Coelibatus. — Porzó: Hortobágy. — Szószék: Tejfél. — Vendégfogadó: Bizottsági tag.

Csőd.

Ügyvéd (a vastag félhez.) Már uram, ami telik tőlem, azt megteszem önért. De tömeg gondnoka: lássa, az nem lehetek.

Lutriana.

— Hallotta már nénémasszony? Az écczaka meghótt az öreg Kovács.
 — Az isten nyugasztalja . . . hány esztendő vót?
 — Kilenczvenegy.
 — De kár hogy ennyire megöregedett! Már most az isten-adtának meg se lehet rakni a számát a lutribá!

KALAP-DIVAT.

— Pasquino műhelyéből. —

Pulszky Ferencz dramaturgiája.

— A saját »Felsült«-jéből destillálva. —

OMÉDIÁNAK nevezünk minden vigjátékot, mely által egy politikus magát neveltségessé teszi. Az ebben fekvő tragikum minden vigjátéknak leg-hatásosabb eleme. Előadhatónak nem kell lennie; bizonyítja ezt a »Divina Comedia,« mely Dantét a legnagyobb vigjáték íróvá tette, pedig soha sem adatott elő. A régiak satyr-játékai mutatják, hogy a szatira a vigjátékban fődolog. Bizonyos továbbá előttem, hogy az egész politika csak komédia, ebből pedig logice következik, hogy az egész komédia csak politika.

Az eddigi rossz vigjátékokban cselekvény is volt, ugynevezett actio, melynek actionärjei a közreműködők. Én e próza rendszertől irtódom; én a vigjátékot megcselekszem cselekvény nélkül. Az actusok helyett dictusokat használok s az én személyeim nem factotumaim, hanem dictotumaim, a mi sokkal jobban összefér a parlamentarismus eszméjével. A mi a scenát illeti, nem tudom, vajjon az scena-e vagy szalma? Annyi bizonyos, hogy minden jóízű ember és családapa irtózik a házi scenáktól, tehát a színháziaktól is. Én e helyett darabomat inkább sessiókra osztom; legkényelmesebb a három sessió, — a mi egyuttal hazánk mezőgazdasági viszonyainak is megfelel. Minden sessio (régente »aktus«) ülésére (régente »scena«) oszlik, melyekben párbeszéd folynak. E dialogusok formája nálam tisztán modern, tehát azonos az országgyűlési tudósításokkal. A párbeszédből »tárgyalás« lesz, mely alatt a színi elnök (a czímszerep vivője) elnököl. A dramaturgiai codexet a ház-szabályok képezik, melyek Aristotelesen istületesnek. A szenvedélyek modern vigjátékomból ki vannak küszöbölve s helyökbe a pártfegyelem lép. A szerelmi vallo-mások legkompetensebb alakja a »compte-rendu«, de az is szép, ha az udvarló szerelmes indítványait, a megfelelő számú aláírásokkal ellátva, a hölgy asztalára leteszi.

Hajdani vigjátékírók bonyodalmat is hoztak létre, mely azonban az események menetét csak lassítja; azért én elhagyom. Érdekfeszítést egyáltalán nem üzök, mert minden feszítésnek ellensége vagyok. Ellenben 10—10 percenkint monológot ereszték meg. Ennek legkipróbáltabb formája a vezérczikk, különösen a polemikus színezetű. Legnagyobb veszély ebben a rövidség; minél hosszabb a monológ, annál könnyebben viseli el a közönség, mert annál biztosabban alszik el tőle. Másfél óránál tovább azonban még én sem mernék monológot kihuzni.

A pár-beszédnek fő-szépsége a végtelenség, melynek azonban nem szabad örökké tartania, mert nem minden muzeum-igazgató érne rá azokat megírni. Azért jó, félóránkint a többi egy gondosan fogalmazott entrefiletben tenni közzé, két »spitzlínie« között.

A jellemek főstése igen fontos. Azért legbiztosabb, ha a szerző minden jellemben önmagát festi, mert ezt a jellemet ismeri legjobban. Ez által a darab egyöntetűsége is nyerni fog, míg a sokféle jellem tarkává tenné? En

különben a személyekről egészen lemondtam, mert a személyeskedés nem érett emberhez való; én csupa pártokat állítok szembe. Ez aztán csakugyan a nemzeti muzsát megillető pártfogás, sőt pártfogdosás, ami hazafias dolog.

A ki nem hiszi, hogy e soraim az 1881-dik század vigjátékának bibliáját képezik, az kényszerítse a nemzeti színház igazgatóját, hogy adja elő »Felsült«-emet, mely koránsem felsült, hanem kétszersült darab és egyhangu itéletem szerint nemzeti drámában okvetlenül korszakot fog alkotni.

Kereskedelmi szerződés Szerbiával.

— Borszem Jankó javaslata —

1. §.

A szerbek és Magyarország közt tudvalevőleg fő üzleti czikk az a sok disznóság, amit az omladinisták congressuson és congressuson kívül mivelnek. Néha ezek a disznóságok annyira mennek, hogy a magyar állam elleni sertéseké nővik ki magukat.

2. §.

Ennek elkerülése végett kereskedelmi szerződés köttetik Magyarország s a szomszéd Szerbia közt, melynek erejénél fogva az omladinisták kivitele ellen Szerbiába, akadály nem gördítettik; sőt minden egyes miletics-példánynak kivitelére praemium tüzetik ki.

3. §.

Minden omladinista nyakába egy tábla akasztandó ily felirattal: fort mit Schaden!

4. §.

Szerbek transitója magyar területen csak úgy engedtetik meg, ha tartózkodásuk 48/49 óránál se rövidebb, se hosszabb időbe nem kerül. A szerbek attól a két forradalmi számtól úgy félnek, mint a szappanytól s így föltehető, hogy általában kerülni fogják határainkat.

5. §.

A szerb sertések nemzetiségi érzékenységét kimé-lendő, egy-egy évig minden magyar ember eltiltatik a szerb disznóhús élvezetétől, minélfogva a kőbányai illető szállások nemzetközi garancia alá helyeztetnek.

KATHEDRAI BÖLCSESEGEK.

— Kell, hogy mindjárt 4 óra legyen, mert egy jó ¼ óra előtt ¼-et ütött.

— Keresk. jog. Ez fölösleges haszontalanság, p a n c s, akár csak egy miniszteri rendelet. (H—ch Károly min. titkár).

— Közigazgatás. A közigazg. tevékenység végrehajtásának kétféle a módja: a s c h i e b e r és a dologba való bele-h a r a p á s. (H—s).

— Statisztika. Hazánkban a birkák száma a lakossá-géval aránylagosan nő.

IRODALOM.

Magyar regényírók tükre.

Magyar regényíróknak születni — nem nagy s nem szép gondolat. A mivelte külföld a regényíróknak él, a miveletlen belföldnek ők csak élődnek. Nem hiába román faj a francia; sőt úgy látszik: az angol is az.

Mily különbség künn és benn!

Egy angol regényíró nevét (régi vicz szerint) Dickens-nek írják, Boz-nak ejtik. Az épen olyan, mintha Jókait Rothschildnak kellene olvasni.

Egy Balzac még most is általános diszbutor, pedig jóformán csak physiologiákat irt (physiologie du mariage stb.) Képzeljük csak, ha Jendrassik physiologusunk regényeket írna: ki használná kanapé helyett Jendrassikot?

Suë-t Jenőnek hitták — épen mint Bontoux-t! Megirta a »Bolygó zsidót«. Egy magyar Suë-nek legfölebb úgy lehetne sikere, ha »Zsidó bolygó« című regényt írna, Istóczy szellemében gunyolva elzsidósult planétánkat.

Egy magyar Bulwer, ha meg is írná »Pompéry utolsó napjait,« tán kiadót sem lelne rá.

A vén Dumas régényíró volt, s ime, a hálás párisi kiadók az ő kedvéért még a fiát is fényesen fizetik. Egy »Kaméliás hölgy« odakint furorét csinált, egy »Ibolyás leány« (a Podmaniczky báróé) idebent épen nem.

Zola megírja a »Naná«-ját. Száz kiadás! Irjon egy magyar Zola akár »Nini,« vagy »Nono,« vagy plane »Pio Nono« regényt, — ki sem nyomtatják.

Hány dade van Magyarországon; Daudet egy sincs. Van »Magyar nabob«-unk, de »Le nabab« gyanánt még sem jutalmazták.

Dumas junior megírja »L'affaire Clémenceau« regényét; pár év mulva már Clémenceau miniszter. Mit szólna Tisza Kálmán, ha Kárpáthy Zoltán regényhősiük tőle miniszteri tárczát kérne?

Ott van Feuillet Oktáv. Gazdag ember. Nálunk irhat bárki oktáv formátumban feuilletonokat, mégsem gazdagszik bele. Sőt ha a »Gazdag ifju történetét« írja is meg, az mégis csak szegény ifju története marad.

Mekkora sikere volt a Georges Sand »La petite Fadette«-jének! Magyar író irhat még sokkal nagyobb Fadetteket, még se kellenek. Hasonlóan áll a dolog Hugo Viktor »A boldogtalanok« regényével. Mi ismerünk még sokkal »Boldogtalanabbak«-at magyar nyelven, — a sajtosnak sem kell.

Kock Pál 25 évig a világ ura volt, Kakas Márton körülbelül annyit jelent, még se ment túl a magyar határokon.

A német íróknak legalább egy Freytag-jok van, nekünk csak egy »Szenvedelmes dinnyész«-ünk, melyet Szontagh irt. »Abafi« is csak azóta áll meg a talpán, mióta könyvből könyvárus lett.

Bizony szomorú dolog a magyar regényírás. Inkább couponokat ollózni élethossziglan! Hisz még a legutolsó londoni milliomosnak is jobb dolga van mint a legelső

magyar regényírónak. Ki kell sajátítani az egész magyar Parnassust! Hadd legyenek gazdag szegényekké a szegény gazdagok!

Diák ismeretek tára.

Terjeszti: Bukovay Absentiús.

— A világerő se kajátsad egyszerűen többször, hogy: »czálen!« Jogoncz vagy, — meg van bened a fizetési akarat, meg hát becsületes firma is vagy? Nem akartál bliccelni. Kell-e több? Ha szólítod a Károlyt s ő nem ugrik mindjárt melléd: kifelé iszkolhatsz a surrogatum kijárón.

— Örül a balek, mint tót a lába szárának, ha ő foghat baleket. A Vadászkiért kávéházba vetődik, s a pinczér meg interpellálja: méltóztatik-e neki uzsonnázni? Már hogy ne méltóztatna? Meguzsonnáz. Pedig hát az az uzsonna vacsora volt tulajdonkép. Így fog ő a pinczérben baleket.

— Bus, ködös gondolatok boronganak a lelkemben a hónap vége felé s eszembe jut az enyészet. Elképelem a temetésemet, s szinte kedvem kerekedik kivándorolni abba a kerepesi pihentetőbe. A tetemeimmel czepekedő gyászhintó mellett jobbra balra 10—10 kozák; ugyanannyi balek lépked utánuk; ezeket követik jó pajtásaim, kártyából varrt diszruhában. Ezeket követi a 63 volt szoba-asszonyom, a kis Miczi sanszonett, az ismerős trafikfrájlak, kasszirnök, czál-

kellnerek, Sőja, Garami, Malonyai és Szidon urak; élükön a zálogházi direktor ural. No meg az Iczigeim. A gyázkocsi előtt ballag a Patikáros bandája, és húzza marsosan a »Körösi lányt.« Legelül 4 berugott pedellus viszi vánkusokon az indexemet, kapukulcsomat, kotillon ordóimat, zálog- és mósóczéduláimat, bugyellárisomat, czilindereket, botomat stb. A láb-hordárom czípeli a házi czimeremet.

— A siromnál Sláger Andris, ereszt meg egy dikciót és az egyetemi dalárda vonítja el a Plevnamarsot. A nagyságos tanári karra nem reflektálok. Azután rám olvas a pap, siralmas tónusban elfújva, hogy im: megadja az abszolúciót annak, a ki meg nem kaphatta az abszolútoriumot! A halotti toromon 70 tandíjmentes potya csokoládát élvez a Szidonban.

— »Az idő pénz«, tartja a közmondás; én az időt egyre lopom, még sincs soha egy árva fillérem.

— A l a p o s a n kell vizsgázni mint szokta tenni uri magam: kétszer, sőt háromszor is.

Toppancs a suszter.

»Hallotta az ur az én híremet?
Nem hallotta? Már az hogyan lehet?
Lakhelye valószínűleg a sut,
Mert a világról szép keveset tud.
Tátsa el hát azonnal a száját,
És fejezze ki csodálkozását,
Mert én vagyok Toppancs a sujszter,
Hirneves és világ-látott majszter.
Hajdanában mint inas dolgoztam,
Lengyelországban és az Oroszban.
Később, midőn felszabadultam,
Csak ugy gyalog Turinba indultam,
S egy pár sarkantus csizmát csináltam
S Kossuth Lajost vele megkínáltam.
Igaz, hogy keveset adott érte,
Mivel nem volt neki apró pénze.
Hanem mikor ő tőle elváltam,
Négyszer-ötször megverte a vállam.
Mégse bámul? Hallja hát a többit:
Én láttam a Patti lába körmit;
Nézze csak, ezzel a kézzel szabtam
Kis lábára a topánt Londonban.
S olyan zerge-bőrből a czipőt,
Mit a király enkezülleg lőtt.
Asszony, leány szeretett is engem,
Mert mindég kedvekre cselekedtem.
Tisztelt is a bíró; szokásomat tudja,
Kitér ő előlem, ha be vagyok rugva.
Mert tudom azt, hogy ki és mi vagyok,
S jogomból egy mákszemnyit sem hagyok!
Én voltam, ki a »Három rózsába«
Két liter bort ittam egy hajtásra;
Én voltam, ki a munkás-gyűlésben
Ragyogtam böles és nemes beszédben.
S hogy ha néha itt-ott akadoztam —
Aztat egy rugással helyre hoztam.
Van is nekem fiam, jó fiskális,
Nem csak tárgyal, hanem muzsikál is.
Ugy ám, van hát nekem jeles fiam,
Meg egy nazarénus püspök ipam.

A nagy urak szokásit esmérem,
Gróf Andrassy esmerősöm nekem.
Sok a virtus bennem; de mért mondjam ma el?
Csinálok az urnak egy pár czipőt, ha kell.

Bukovay. Nem bánom hát, jó Toppancs barátom,
Egy pár finom papucset csináljon!
Nagy dicsével szívem el fog telni:
Ily embernek a dősa lehetni.

A falu bolondja.

Tensur. Melyik stercz jobb, te gér-
gedli: ez a mai, vagy amit tegnap ettél?

Dona. Furcsa különös tensur!
Hogyan tud i'féré beszéljni? .. iszen e
tennapit a nyavala se eszi meg...«

Dona. Hagasson ide tensur,
hogyan lecsunyétottam a Kata taká-
csot — tuggya, azt a független taká-
csot?

Tensur. Tudom no, csak pökd ki.

Dona. Hát erőssen beszét e'csa-
pot tudákos kolegányáve. *) Aszongya:
én csak aszondom, ho' e'ső az ország
dóga, azután gyűn a mienk. Én meg oda rotyyantottam neki, ho'
ammá csak rem igaz, mer' legeslege'ső a császár dóga, azt
muzsáj e'veégeznyi — ha az ember rosszú nem akar járnai.
No hát nem igaz?

Dona. Tensur halla, mér nem gyűttek az este arra mi
felénk?

Tensur. Arra voltunk, de nem találtunk be a szobátokba.

Dona. Furcsa különös, hát annyi hurpang sines tensur
magukba, ho' csak a szag után köllött vóna járnai? Peig kár
ho' be nem gyűttek, mer' jó mulattak vóna.

Tensur. No majd holnap elmegyünk.

Dona. Hőj hónap! hónap má semmise lesz. No hagas-
son ide! Hát a Csuka cigán, a lötyöke, meg a Picziny Laczi
kártyáztok ispitai rákokba.

Tensur. Hát mért nem pénzbe?

Dona. Furcsa különös tensur! Azér, mer rősteetek a ládo-
fiábo nyónyi. No ne beszéljen tensur! Elég a hozzá, ho' én
vigyáztom a bankra, hanem mindég szétmáasztok a tetyekek,
mer a Picziny Laczi mindétig u' tett, mintha ámos lett vóna;
osztán csak letette a fejét az aszatra, a bank meg csak bemá-
szott a hajába. Hanem a lötyöke ezerre csak fődő vágta a
kártyát, osztán aszonta: jáczik a kutya, ha kee mindig e csalla
a bankot. Jábo — aki a korpa közé keveredik, abbu disznó
eset lesz. No nem sajnállo tensur ezt a mulatságot?

Tensur. Te gyerek, mért nem viszed csizmadat valami
nyehóhoz (ezizmadia.) Hiszen már a kérgin jársz!

Dona. Beszététem má eggye, aszonta, hogy a szárájér
megfejeli.

*) Kollega.

A népszínműi pályázatra csak 10,000 darab érkezett be.

* * *

Mint hogy a rengeteg szám elintézésére az ily pályázatokon különös jártassággal bíró Herkules (lásd Augias-pályázat) már élve nem kapható, a bizottság kénytelen volt oly egyénségeket keresni, kiknek testi erejét a reájuk várakozó szellemi élvezet nem fogja kimeríteni.

* * *

Első sorban kikérte a rendőrségtől Pospischillt, ki óriási erejéről ismeretes. A Landauer-féle rablásban vádlott derék szakférfi azonban a roppant halmaz láttára elájult és ideggöröcsöt kapott. Erejét tehát a feladat felülmúlja.

* * *

Mindamellett alaposan remélhető, hogy a bíráló-bizottság össze lesz állítható egy zsákhordóból, két mézáróslégényből s egy hajcsárból — kik külön e célra kérettek föl.

* * *

Utóirat. A nevezettek felesaptak a következő föltételekkel: napszám 5 ft. Koszt. $\frac{1}{4}$ liter pálinka. Két liter bor Szabad lakás és fűtés. (Ha a fa elfogy, darabokkal.)

Titán Laczi elégiája a potyajegy halálakor.

Niobe hírek úsznak át a légen:
Oda! Oda
Az én műlvelem és gyönyörűségem!
Nincs több potya!
A nemzeti színházból a Titán-had
Kipottyana,
Kimondta Podmaniczky ez a vén vad:
»Nincs több potya!«
»Quousque Katharina« — kérдем én ezt —
Mivel, noha
Csapunk mi nagy revolveres gezereszt
Érted potya:
Mégis véged van s több föl nem éled
Soha, soha,
A véled hunyó nemzeti művészet,
S te sem, potya!
Mint egy Horác Cocles búsan dalolva
Megyek oda,
Hol rám borúl a »Koroná«-nak odva —
S ott nincs potya!
S ha szitkom árja Podmaniczky ellen
Mind elfogy:
Kapuczinerrel öblitem le keblem...
S ó jaj! — ez sem potya!

— Vidéki Lessing. —

(A „Bácskai Hirlap“-ból.)

»Hasonlít a vidéki szintársulat a virágcsokorhoz, melyben találhatók kifejlett rózsák saját, kedves illattal, fesledező bimbók, melyek csak szerényen meghuzódnak (nem is húzódnak meg? A szerk.) felebbvalóik mellett, azután virágszálak, melyeknek csak külseje szép, de kölcsönzött tollakkal ékeskednek; majd oldalt igénytelen valódi virágok és végül zöld levelek, melyek csak mintegy szegélyzetül, staffage ul szolgálnak. Ilyen elemekből van egybealkotva a Csóka szintársulata; nem tökéletes, de az egyiknek fogatkozását elpalástolja a másik, és a mérlegcsésze, ha meg is billen olykor egyfelé, fölemelkedik az ellenlábass (Chiliben? A szerk.) és az egyensúly helyre állsat.«

Az elmés író a nem egészen új hasonlatot új fordulatokkal tudta fölfrissíteni. Kifejlett rózsák saját illattal, melyet eddigelé persze ylang-ylanggal hamisítottak. A virágszálak tollaival pedig sikeresen követi a muzsák intő ujjának lábanyomát. Hogy az igénytelen virág eddig nem volt valódi s az ibolyát p. csak is a virágcsináló lányok gyöngéd figyelmének köszöni a kies völgy, ez ép olyan meglepő természetrajzi fölfedezés, mint az, hogy a staffage a kép szegélyzetül szolgál. Kár, hogy az ilyen helybeli talentomot még otthon sem ismerik el teljesen s hogy mindig akad, aki finom kifejtéseibe ellenlábatlankodik.

— Árvizi emlékek. —

(Szemelvények a „Szegei Napló“ tárczájából.)

I... a egy andalusiai tökéletes szépség, görög arczélel, alabástrom homlokra leomló holló fürtök, villógó fekete szem, kicsattanó eper ajk s a hajnal pírjával váltakozó termet. Ilyent csak a dus alföld rónáin terem az ég.

(Tehát az andalusiai tökélyű görög arczélek az alföldön teremnek.)

M... on »édösöm!« rólad mit írjak én, kihez nem hasonlíthatok senkit; te 13 éves gyermek nő, isten csudát tett veled.

Pihető kis kebleden villogó keresztcske leborulni indít... nyisd meg korál ajkadat, dalolj! dalolj! s én a lehunyó napsugár örömben önfeledten borulók reszkető szivedre és sirva susogom feléd: »élsz még mindenem? — Oh, ne hagyj el! szólj hozzám! tekints újra hozzám! fényhazából, mért mentél el? itt tudtál hagyni édes szerelmem, egyetlennem?« — (ezt mind a leányka reszkető szívén mondja el, ki fényhazájából eltávozott.) Fuvola hangon fölcszag s visszasugja: »álmodik »édösöm?« — mire édes-bus álmát elfújja a szamum szele. (Épp ugy felrázhatta volna a »makkos« szele is.)

Mint ha mentő csólnakomat most is dobálná a vadul betört piszkos áradat (mely később) ragyogó tenger, úgy hogy ha nem tudnánk, hogy a szennyes ár dus kalászu mezőket fődött el orrgyilkos módon hátulról — Adria egyik mosolygó ölében ringathatnánk magunkat —

Szokott biztos ugrással már jó előre kivettem magamat a zöldelő partra... de mi lett hősi partra szállásomnak váratlan eredménye? egy halk csobbanás, még halkabb szív dobbanás s a melyre lehozó sáros eviczkélésem idős szegedi szépeim részéről szív-

ből fakadt kacaj! — Jó két ötlet kelle még bak ugrádozások közben beljebb lubiczkolnom míg száraz talajra értem.

Szegény sokat nélkülözött s elszegényedett család te . . .

(N. b. : a családjánya, mint a tárcza-elején meg van írva : elegáns toillettenben, arannyal átszőtt felöltöben vett részt a kirándulásban) . . . ti bájos angyalok, bánatos fejecskéim J . . . M . . . kám, te liliomként reszketett holdasugár ! « —

(S ez így megy véges végis, mintha az egész tárcza valamely borbély legény szerelmi vallomást tartalmazó, tuláradozó levele volna.)

— A győztes vetélytárs gunyos levele. —

Tisztelt ur !

Ezennel bátorkodom uraságodat a tegnapi eseményre végett (visszaterelni) egy pár szót váltani.

Meg kell vallani hogy viselete a leány iránt igazságtalan volt. Én nem tudtam hogy az illető leány szeretője, csak megjelenések vettem észre a leánynak zavart maga viseletét. Kérdőre vonattam az igazságal kisült. Hogy a leány áttellenében oly haragos és boszus magaviseletet tanusított, az nem volt a helyén, a leány nem tehet róla és nem az oka ennek. Ezért bátorkodtam szeretője nevében ezen sorokat intézni, hogy kiegyenlítik és kibékülnek egymást közt, reménylem hogy soraim nem lesznek hatás nélkül, és ha lesz szerencsém önt ott találkozni elhíheti, hogy ily kellemetlen esett ön rá nézve nem fog többé előfordulni

Maradok kitűnő tisztelettel

szerető rablója

X.

„Teljes személybátorság!“

Nagy érdemű közönség!

Az én színházamban nem ér tűzveszély, bárhogy pattogjon is körülted a szikra.

Minden héten fényes előadás!

Én viselem itt gondodat. Mert mindene én vagyok ennek a színháznak. Vagyok benne intendáns, lámpásgyújtogató, direktor, aktor, sugó, tűzoltó, muzsikus, első szerelmes, szinfaltologató, buffo, jegyszedő, bakter és rendező.

Illik, hogy te is vállalj szerepet benne: légy előfizető!

Borsszem Jankó.

Az 1882. év január 1-vel új előfizetést nyitunk a „Borsszem Jankó“-ra.

A „BORSSZEM JANKÓ“ előfizetési ára:

Negyedévre . . . . . 2 frt.
Félévre . . . . . 4 frt.

Az előfizetés mentől előbbi megújítását kérjük, hogy a szétküldésben késedelem ne álljon be.

A „Borsszem Jankó“ kiadó-hivatala
Barátok-tere, »Athenaeum«-épület.

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Tercsi. A patkót kísértjük Kraxelopolis nagy dicsőségére. —

„Élénny.“ Az nem is olyan tudatlanság, mint a milyennek tartja. A tüzet csak az oxygenium éleszti. Anyzildozatai nem ennek híján veszték oda, de az oxingenium bőségébe fultak bele. — Kb. grf. Halmaza a kincseknek szorult ki onnan. A 8 ívvel kitelt. Az apróságok successive a lapban, s ha megérjük: majdan az 1883-ra szóló hum. naptárunkba kerülnek. Azért csak elő a többivel! A gondos gyűjtésnek mindig nagy a haszna. — „Religio.“ Nincs is önben, ha azt kéri tőlünk, hogy főt. és tudós B. E. J. urnak 80 soros periódusának helyet adjunk. »Feladatteljes« lapunk szűk volta ellenzi. — Confusus. Dehogy az! Csak mentül sűrűbben! — Szü. Még rajzot is készítettünk hozzá. — Subrosa. Nem értjük azt a bizonyos mondást, de nem is törekszünk a megértésén. — A. J. A rajzot csak anyagnak tekinthetjük. Azért kár is annyi fáradságot fordítani rá. Egy kis vázlat megteszi a szolgálatot. A kisebbikkel, már ha megvan, teszünk kísérletet, a mit a fotozinkografia most megenged. A szövegben sok a jó. — „Rózsikához“ stb. Sok benne a keresett; egy és más el van találva. Ezek ki lesznek találva. — H. J. A küldemény kedves. Tanulmány végett meg is tartjuk. — Z. J. Sikerült rigmusok. De hát az ilyen privatissimumok csak úgy érdeklík az olvasót, ha országosan ismert kéztől származnak. Ilyen volt p. az a jóízű tréfa, amelyet minapában a »F. L.« közölt Aranytól. — Özv. M. Blgh. A. A kéziratot előbb látni kellene. Irányadásul különben annyit, hogy kéziratok dolgában a »K. L. teljesen el van látva. — Dr. B. Majd adunk! — Diaconus. Került benne. — N. T. E rovart egyik passzusában megleli az üzenetet szíves ajánlatára nézve. — Nepos. Nem valami nagy dolog. — „Zmbr és Vdk.“ Részvétellel vagyunk az új vállalat iránt. Bátoran előre!

Előfizetési felhívás

„Fővárosi Lapok“

tizenkilencedik évfolyamára.

Hosszu programra nincs szükségünk, mert a magyar szépirodalom ez egyetlenegy közlönye ismeretessé vált mindenfelé. Jövőre is, mint eddig, a hazai szépirodalom, ismeretterjesztés, a magyar műveltség és társadalmi érdekek, jó izlés és jó hang buzgó szolgálátát fogja teljesíteni. Szerkesztője: Vadnai Károly folyvást azon törekszik, hogy számos kiváló rendes dolgozó társközreműködésvel a »Főv. Lapok«-at méltóvá tegye az olvasó közönség meleg rokonszenvére. — Az »Athenaeum«, mint a lap kiadója, kéri az előfizetésekre mielebbi megújítását. Előfizetési ár: évnegyedre **4 frt**, félévre **8 frt**, egy évre **16 forint**. Az utalványok és pénzes levelek így címzendők: »A Fővárosi Lapok kiadóhivatalába Budapest.

Előfizetési felhívás

„KIS LAP“

minden szombat tizenhat gazdagon illusztrált lapon megjelenő

képes gyermekujáság

1882-dik évi folyamára.

A folyóévvél a „KIS LAP“ már tizenegyedik folyamát tölti be. Fennállásának hosszú ideje alatt a „KIS LAP“ oly elterjedést nyert, s oly kedveltségre jutott, minovel magyar ifjusági folyóirat még nem dicsekedhetett. A magyar gyermekvilágnak a „KIS LAP“ ma már nélkülözhetetlen barátja, oktatója és mulattatója. Hetenként tizenhat lapon jelen meg, számos művészi rajzzal, beszélyekkel, mesékkal, versekkel, feladványokkal s méltán vált a magyar gyermekvilág kedvencévé.

Az új év közeledtével kérjük a t. előfizetőket megrendelésök mielőbbi beküldésére, hogy a lap pontos szétküldése fennakadást ne szenvedjen. Az előfizetésekre a „KIS LAP“ kiadóhivatalához, Budapest, Ferenciek tere 3. sz., Athenaeum intézendők.

A „KIS LAP“ előfizetési ára:

Negyedévre	1 ft 40 kr.
Félévre	2 ft 80 kr.
Egész évre	5 ft 60 kr.

Épen most jelent meg:
Az ATHENAEUM könyvkiadó-hivatalában
 (Budapesten, barátok-tere, Athenaeum-épület) és általa minden könyvárusnál kapható:

AZ „ATHENAEUM“ NAGY KÉPES NAPTÁRA

1882-dik évre.

Szerkeszti:

CONCHA KÁROLY,

Huszonharmadik évfolyam. Számos fametszvényvel.
Ára 1 forint. — Vidékre a naptárt bérmentve küldjük meg, ha 1 frt 10 kr előlegesen (postautalvánnyal) beküldetik.

TARTALMA:

Cimkép: József főherceg és Klotild főhercegné asszony.

Csillagászati naptár jegyzéklappokkal, a nap és hold járásával.

Szépirodalmi rész:

József főherceg és Klotild főhercegné asszony. (Cimképünk köz.) — Az év történetéből: Rezső királyfi és a néj lakodalma. (Képpel.) — Irók és művészek a Kárpátokban (4 képpel.) — A haza halottai közül: Tóth Kálmán. Révész Imre. Ihsás Dániel. Idős Károlyi I. gróf Takács János. Kübnel Ignác. Koburg Ágost herceg. (7 képpel.) — A nagyvilág eseményeiből: A szentpétervári és a washingtoni merénylet. (2 képpel.) — A külföld halottai közül: Beaconsfield lord. Girardin Emil. (2 képpel.) — Irói és művészi arcképcsarnok: Bartolucci Viktória. Coppini Zsófia Lévy József. Urvary Lajos Torma Károly. (5 képpel.) — Közgazdaságunk két vezérférfia: Tolnay Lajos. Pallavicini Ede őrgróf. (2 képpel.) — Szegény asszony. Ballada Szász Károlytól. — Hajtáadászat. Elbeszélés. Irta: Balázs Sándor. — Dalok. I—III. Irta: Ábrányi Emil. — A Panna néni imádságos könyve. Rajz Váradi Antaltól — A csonka dal. Romanc Tóth Endrétől. — A szerelmés szerzetes. Elbeszélés Jankó János három eredeti rajzával. Irta: Porzolt Kálmán. — Vesztett versény. (Képpel.) — A magyar föld Kőltemény Berec Károlytól. — Az állatvilágból: I. A bölényről. (Képpel.) Irta:

dr. Entz Géza. II. A homoki vipera (Éder Géza rajzával.) Irta: Tégliás Gábor. — A köszön. Dr. Hankó Vilmostól. — Az erdélyi szácsokról. K. D.-től. — Mezőgazdaság: I. Az üszög és a rozsdá. Cserháti Sándortól. — II. Tükkördarabok gazdálkodásunk teréről. Liebbald Bénitől. — Képeinkhez: A Siemens-féle lámpa. — Romeo és Julia a sirkertben. — Legyezőjel. — A tükkör előtt. — Drága menekülés.

Tiszti címtár.

Magyarország királya, stb. — József főherceg és családja. — Egyházi hatóságok. — Egyházi előljáróságok Budapesten. — A felelős m. k. miniszteriumok. — A cs. k. közös külügyminiszterium. — Cs. k. keleti Akadémia. — Osztrák-magyar cs. kir. követségek és főkonzulátusok a külföldön. — Idegen államok konzulátusai Budapesten. — Ügyvédi kamarák, közjegyzők és köztörvényhatóságok. — Budapesti ügyvédek névsora. — A budapesti és kolozsvári tudomány-egyetem, a budapesti József-megyei és keresked. akadémia. — A magyar tudományos akadémia, a Kisfaludy- és Petőfi-társaság. — Nemzeti muzeum, országos képtár és képzőművészeti társulat. — Színházak. — Budapesti orvosok név- és lakjegyzéke. — Pénzüntézetek. — Budapest fővárosi tisztikara. — Városok. — Posta- és távirduárszabály. — Országos vásárok. — A métermérték és az új bélyegilleték-táblázat.

Érdekfeszítő
 Felnépek utak számlára
 20 db 1 frt 80 kr., legf. szil-
 neve 3 frt 60 kr., 40 db
 3 frt., legf. szilneve 6 frt.,
 10 db Cöbnet vagy stereo-
 scop alakú 3 frt., legf. szil-
 neve 6 frt., 180
Griinbaum M. műterekés
Berlin G. Jermalmest. 34.
 A Kúndányok vármestere.

Dr. LEITNER
 38 év óta fennálló
 Rendelési intézetben
 Pesten 3 doh-utca 14. sz. tit-
 kos, sőt idült betegségeket, az
 öntetözésnek minden követ-
 kezmenyét, tehetetlenséget,
 stricthurkát, minden női beteg-
 ségeket, felhívókat és bört-
 jókat, rihit 2 óra alatt leválasz-
 is, biztosan, alaposan és gyorsan
 gyógyít, anélkül, hogy a beteg
 hivatalosan akadályozva vol-
 na és csak sikerült gyógyítás
 után fogad el tiszteletdíjat. —
 Rendel. naponta d. u. 2—5-ig
 és este 7—10 óráig. 180

Íratok folytan ezen rendelési
 intézet a legmelegebben ajánl-
 ható.